

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érlelő minden külföldi és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né felvételi és rendelé irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadics-féle házban) is átvetetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi Julius 26-án.

30. szám.

Az iskola és a vallás-erkölcsös nevelés.

Sokan azt hiszik, hogy az állami tanintézetekben a vallás-erkölcsös nevelésre nem fordítanak oly nagy gondot, mint a felekezeti iskolákban, azt hiszik, hogy az ifjak mint a pogányok nőnek fel. Hogy mennyire tévednek ezek, kitűnik azonnal, ha röviden megírom a t. cz. szülők megnyugtatóására, mi e tekintetben a gyakorlat az állami tanintézetekben. A mi az erkölcsös nevelést illeti, annak szigorú óra az igazgatóság és a tanári kar, minden kihágást e téren szigorúan torolnak meg és nem hiszem, hogy volna tanári kar, melynek e tekintetben az elnézést szemére lehetne vetni. A mi a vallásnevelést illeti, azt átengedi az illető hitfelekezetek hittanárainak, a mi természetes is oly tanintézetekben, melynek tanulói különböző vallásfelekezetekhez tartoznak. Hogy az illető hittanárak megteszik-e kötelességüket, azt is ellenőrzi az igazgatóság; jogában és kötelességében volna utána nézni az egyházi hatóságnak is, a mit ugyan csak nagy ritkán vagy soha sem tesz meg, megbízik hittanárainak és emellegyva nincs is joga panaszkodni. Az illető hittanárak véleményeit az igazgatóság és tanári kar mindig figyelembe veszi és ha szükséges, ezek alapján intézkedik, ellenőrzi azt is, hogy a tanulók mindig pontosan gyakorolják-e vallásos kötelességeiket is. A mi pedig a tanítás menetét illeti, nincs reá eset, soha sem halottam, nem is olvastam, hogy akadt volna tanár, bármilyen is legyen meggyőződése, a ki tanítás közben a pozitív vallás vagy bármely hit-

felekezet tanai ellen nyilatkozott volna, mert sokkal jobban tiszteli tanítványainak vallásos meggyőződését, sokkal lelkiismeretesebb, sem hogy tanítványait ilyen észrevetelekkel legnagyobb kinsétől, vallásos meggyőződésétől megfosztaná vagy abban sértené. Láthatják tehát a t. cz. szülők, hogy e tekintetben nincs mitől tartaniok, nincs miért nyugtalanodniok. Az állami tanintézetekben ugyan nem csinálnak prozelitákat egy vallásfelekezetnek, de azért korántsem hanyagolják el a vallás-erkölcsös nevelést.

De a mit multkoris megjegyeztem a tanulásra nézve, ugyanaz még fokozatobban mértékben áll a vallás-erkölcsös nevelésre is, ha valahol, úgy e téren szükséges a szülők közreműködése, hogy a cél elérések. Ha a gyermek látja, hogy szülője nem sokat törődik a vallással, nem jár a templomba, nem teljesíti vallásos kötelességeit, őt se soriolja azok teljesítésére, nem örkődik erkölcsi fölött, nem vizsgálja, mit is olvas fia szabad óráiban nem ügyet arra, hogy a fiú rossz társaságokba ne keverődjék, nem óvatos nyilatkozataiban, melyek a vallásra vonatkoznak, úgy ne csudálkozzék, hogy fia nem lesz sem vallásos, sem erkölcsös, hogy esetleg a hittanból is megbukik; akkor ne kiáltson kígyót békát a hittanára, hanem keresse az okot ott, a hol van, saját magában. Apolni kell tehát a vallásosságot a családban, az iskola azután ezen nem ront semmit.

Sok szülő azt hiszi, azt fogja az iskolára, hogy gyermeke ott romlott meg erköl-

csileg. No megcsik néha, daczára az ellenőrzésnek, hogy a fiú rossz pajtásoktól rosszat lát vagy hall, de olyan fiún, kit otthon erkölcsösen neveltek, ritkán fog a rossz példa és ha mégis fogna, az okos, gyermekét megfigyelő szülő hamar észreveszi a bajt és szeretettel vagy ha kell szigorral helyreállítja az erkölcsi egyensúlyt. Csak törődni kell a gyermekkel, nem kell azt olyan portékának tekinteni, a kinek csak enni és inni valót kell adni, ruházni, iskolába küldeni, de lelki és szellemi életével nem kell törődni, tanulmányozni kell a gyermeket, nem kell túlságos szülői szeretetből mindent hinni, a mit az otthon elbeszél, mert bizony sok gyermek lustasága vagy rosszassága palástolására derekasan tud fellétni és otthon oly dolgokat regél az iskolai életéről, melynek sokszor egy szava sem igaz, tessék azért elfáradni az illető tanárokhoz és kérdezősködni, szivesen adnak azok felvilágosítást.

Különös, sok szülő nem akarja hinni a római pápa csalhatatlanságát, de a mit fia otthon elbeszél, azt mindig csalhatatlanul elhiszi és kételkedéssel fogadja mindenkinek, még a tanárnak is felvilágosítását az ügyben ha nem egyezik meg fiáéval. A fiú pedig azt nagyon jól tudja és visszaél szülője nagy de vak szeretetével. Mikor oly nehéz a szülőnek elhinni, annyira sérti a hiúságát, hogy az ő fia is rossz lehet.

Hacsak már egyszer arra a meggyőződésre jutnának a szülők, hogy a tanárok a legörömestebb szolgálnak felvilágosításokkal, ha csak egy kissé leküzdenék hiúságu-

Tárcza.

Csilla, az ostoba.

Csilla! Erre a szokatlan névre a legendi fenyves-füldő egyik legsinosabb leány-vendége hallgatott. De Csilla talán több is volt a csinosnál: kevés jóakarattal azt mondhatnám, hogy szép volt. Délézget természetű, izmos, karcsú és viruló, mint a fehér bazsarózsa. Szelid és szerény természetű leány volt. Hanem aztán ostoba is volt szegény Csilla; néha folharoritó, megfoghatatlan módon ostoba. Egy szép fehér bazsarózsa a kaposztá-kert közepén. Ha valaki a klasszikus szobraszkok közül, a kik mindent idealizálni tudtak, márványban akarták volna megörökíteni a korlátoltság istenasszonyát: ezt ő bajos alacsony homlokot kellett volna lemintáznia és ezt a semmit mondó édes száját.

Volt a jó Csillának még egy jellemző tulajdonsága: megkapóan szerény volt. Tudta magáról, hogy nem okos és azt legkevésbé sem titkolta.

— Ehez én nem értek, mondta gyakran szelid lemondás hangján — Az iskolában megtanítottak erre is. De az régen volt és én már nem emlékszem semmire. Néha ilyenféle nyilatkozatot is lehetett tőle halani: Tudom, hogy nem vagyok okos, de az nem az én hibám és nem illő, hogy kinevetnek. . .

A szerénysége szinte megindító bájttal kölcsönzött az ostobaságának és ha szabad az elnevelési korlátoltságra ilyen jelzőt rapazarolni, akkor elmondható, hogy Csilla ostobasága graziózus volt.

Közbevetőleg mondom csak, hogy alig van a világon türelmetlenebb és gogósebb kaszt, mint a szellemi arisztokracziáé. Pedig meg kellene gondolni, hogy észbeli privilegiuma nem érdemének jutalma, hanem születés dolga, akár az atöröklött grófi korona.

Sokat kellett szenvednie a szegény Csillának, különösen attól a leánytól a kit legjobb barátjának nevezett, Margittól. Egy vármegyéből valók voltak, valami tavoli atyafiságot is tartottak, de azért keresve sem lehetett volna ellentétesebb két természetet találni, mint a két leányt. A milyen nyugodt volt Csilla, olyan idegesen mozgékony volt Margit. A milyen korlátolt az egyik, olyan elmés és ötletes a másik. A furdózó urak azt mondták Margitról; borotvaesze van! Csak egyben voltak hasonlatosak egymáshoz: csinos volt mindkettő. Ha szépség dolgában versenyre keltek volna egymással, Paris királyi zavarba jött volna, hogy melyiküknek ítélje oda az almat, mert ha a Csilla szépsége szabályosabb volt is a Margit jóval érdekesebb volt.

Talán az ellentétes pólusok vonzási törvényének engedelmesskedett. Csilla midőn olyan nagyon, mondhatnám rajongva szerette és bá-

multa az ő fölényes eszű barátnőjét. Az ő jószágos, együgyű szive nem ösmerte az irigységet és almában sem mert annyira elkizakodni, hogy a Margitéhoz hasonló diadalokra vágyódjék. Nem, — ő természetesnek találta, hogy minden férfiember, a ki abban a kiváltságos szerencsében részesül, hogy a barátnőjével hat szót váltson, szintén a Margit hódolóinak számát gyarapítsa.

Margit is kedvelte a barátnőjét, ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy olykor kegyetlen élvezetet ne találjon a Csilla megtérfalásában. Bajos is lett volna ellentállni a kísértésnek, mert nem volt emberi lény, a kit oly mulatságos módon lehetett volna megtérfálni, mint Csillát. A könnyen hívő, a naiv Csillát! Való igaz, hogy akkoriban a legendi furdóvendégek szorakozásainak egyik legérdekesebb száma a Csilla ugratása volt, a mely multság Margitnak bőséges alkalmat adott, hogy a saját szellemét és leleményességét csillogtassa.

Egy nap — példának okáért — egy katonatiszt jelenik meg a furdóhelyen. Rendjelet visel a mellén és a rendjel fölzigatja a Csilla kivanacsiaságát.

— Vajjon csatában kapta-e azt az ordót? — kérdi.

Margit kimerítő valással szolgál a barátnőjének.

— Igenis, csatában kapta. Kiténtette magát a kenyérmezei útközében a hol Kinizsi

kat akkor is, ha nem hallanak is mindig jó híreket, ha elhinnék azt, amit a tanárok hosszú megfigyelés után mondanak gyermekeikről és aszerint járnának el, akkor sok, fiú nem romlanék el erkölcsileg és az érettségi letévése után azon gondolkodnának, hogy adjanak hálát Istennek, szüleiknek, tanáraiknak a nyert nevelésért, azon gondolkodnának, mint válhassanak a haza hasznos polgáraivá, nem pedig azon, hogy mutassák ki éretlenségüket azért, hogy újat húznak és hátatlanságot mutatnak szülőik, tanítóik és minden tekintély ellen, erkölcsi romlottságukat pedig mutatják eklatáns, a várost megbotrántozató módon. Isten óvja hazánkat ily ifjú nemzedéktől!

Karpf Lajos.

O. N. Sz.

Ez a három betű, melyet ezuttal cikkünk fölé irtunk, csak kevesek előtt ismeretes eddigé, de szilárd meggyőződésünk, hogy rövid idő múltán át fognak azok menni a köztudatba, s széles a hazában mindenütt a hol csak megismerik a bennük rejlő értelmet, osztatlan lelkesedés támad a nyomában.

Az „Országos Nemzeti Szövetség” kezdőbetűi ezek. A mikor a múlt év vége felé megalkult, vázlatosan megemlékeztünk céljairól is, melyek azonban akkor még nem voltak teljesen kiforvva. Alapszabályait azóta belügyminiszter megerősítette, sőt a szövetség már rendkívül figyelemreméltó munkásságot fejtett ki.

Mivel egyrészt mi is teljes erőnkben igyekeztünk az O. N. Sz. céljainak megvalósítását elősegíteni, másrészt pedig, mivel számtalan oldalról intéztek már kérdéseket hozzánk, időszerűnek tartjuk bővebben megemlékezni a szövetségről.

Az O. N. Sz. célja: „Emberséges és hazafias gondolkodást és érzést terjesztő, napi- és pártpolitikától, vallás-, nemzetiségi- és osztálykülönbség független szervezet útján. közreműkölni a társadalmi egységet és rendet závaró azoknak és ezek hatásainak megszüntetésében”. (2 §.)

E tömör mondatban kifejezett óriási feladatot az igazgatóság kebeléből alakult társadalmi-, munkásügyi és nemzetiségi szakosztályok végzik el, melyeknek tervei és határozat felett aztan az igazgatóság teljes ülése dönt véglegesen.

grófnak. a temesi hadtestparancsnoknak segéd-tisztja volt. . . . Hiszen hallhattál kenyérmezei utcáról.

— Hogyne hallottam volna, mondja Csilla, kissé elpirulva. Tényleg úgy rémlik neki, mintha az édes atyja, a ki gyakran beszél a negyvennyolcas évekről, említette volna a kenyérmezei utcát is . . .

Az ilyenek aztán megpukkadásig nevet az egész furdői közönség. Csilla pedig, a kinek jószágos szívét a megsejyenyülés csak bánatossá tudja tenni, de haragossa soha, szeliden mondja, mihelyt észbe kap:

— Látod Margit, ezt sem kellett volna megtenned velem . . .

*

Az évad vége féle új vendég érkezett a furdőbe, a ki csakhamar lefoglalta a maga számára — igaz, hogy egész akaratlanul — az egész közönség érdeklődését. Megyebeli ember volt, a ki azonban esztendő óta nem láttak a hazájában: Forgács Béla követségi titkár.

Férfiak és nők egyaránt kitüntetett figyelemmel fogadták, a mi természetes volt, mert az alig harminczöt esztendőös ember éleszü diplomata hírében állott, a kire nagy jövő var, a mellett tetemes nimbust kölcsönzött neki az a körülmény is, hogy a keleti nyelvekről irotr tudományos értekezéseivel az akadémiai tagságra is érdemesítette magát.

Forgács egyébként özvegy ember volt. A felesége után egy fiúcskaja maradt, a kit pesti rokonainál neveltetett. Most pihenni tért haza, kissé megrontotta idegeit a megfeszített munka, mit utolsó állomáshelyén Péterváron végzett, és miként mindent, a mihez életében kezdett, úgy a pihenést is alaposan, mondhatnám tervszerűen csinálta. Négy héti nem irt egy betűt

Hogy rövid fenállása daczára mily nagy arányú munkásságot fejtett ki az O. N. Sz., leginkább kitűnt a szövetség legfelsőbb igazgatási fórumának, a szövetségtanácsnak most tartott ülésén előterjesztett jelentésből. Ez ülés a képviselőház egyik bizottsági termében folyt le Péchy Tamás elnökle alatt. Jelen voltak még ezen az ülésen: Bánó József, Bartha Miklós orsz. képviselők, Bartha Andor dr., Bélavári Burghardt Konrad főrendiházi tag, Bochkor Károly dr. egyetemi tanár, Chorin Ferenz orsz. képvis. Déry Gyula szerkesztő, Gaél Jenő műgyetemi tanár, Leövy Sandor min. tanácsos Matok Béla ügyvéd, Mezei Mór, Nagy Sándor dr. orsz. képviselők, Paczolek György tanárok, Svastich Benő v. főispán stb.

Miután Péchy Tamás az ülést megnyitotta, Bochkor Károly dr. mint az igazgatóság elnöke beszámolt az igazgatóság eddigi működéséről. E szerint: a tavaly megtartott nemzetiségi kongresszus feltűnést keltő megyongyitése, midőn az O. N. Sz. által inicziált másik nemzetiségi gyűlés tiltakozó elleniratot adott ki. Még nagyobb hatású volt a szövetség egy másik ténykedése, melylyel a nemzetközi szocialisták által tervezett milleniumi munkás-sztrajkot akadályozta meg. A szövetség azonban még tovább ment, mert céltudatos munkássággal, s karöltve a hazafias demokráta munkáspárttal, sikerült neki szétrobbantani a nemzetközi szocialisták eddig összetartó taborát, sőt ezután sem lankadva, tagjai által, így Deri Gyula, Barthol Andor dr. Szikora Zoltán stb. felolvasásokat tartatott a munkások körökben és kaszinókban. A millenium megünneplésére körlevélben hívta fel a vidéki munkás és egyéb egyleteket. Megvetette alapját a munkásoknak, s ugyancsak lépéseket tett munkáskönyvtárak felállításra. Hódolattal és köszönettel emlékezett meg ő felcsége a király magas érdeklődése és 300 forintos alapítványáról. Végül lelkes szavakkal méltatta a szövetség legújabb nagy akcióját, mely a belföldi iparnak megvédelmezésére és fellendítésére irányul.

A szövetség munkásságának csak e vázlatosan odavetett képéből is kitűnik, hogy milyen hatalmas, és az egész nemzetre kiható, nagyfontosságú csapáson halad a kultúregyesület. Megvagyunk róla győződve, hogy hazafias közönségünk lelkesedéssel fog az „Országos Nemzeti Szövetség” zászlója körül csoportosulni, s akkor e zászlóra irt eszmék és célok, — melyek eminens nemzeti érdekeink, — diadalra fognak jutni.*

Katona Béla.

* Az „Országos Nemzeti Szövetség” Budapest, Akácfa utca 32. sz.) leveléből lapon nyilvánított kérelemre bárkinék megküldi alapszabályait.

sem, még levelet sem és ugyanannyi ideig nem olvasott egy nyomtatott sort, még az újságot sem. Óvatosan került minden beszélgetést is, a mely hivatására emlékeztethette, kellemesen lustálkodva, az öregekkel pletykázva és a fiatalokkal tenniszet játszva, töltötte idejét.

Margit kisasszony fejében a titkár meglejtése egy ötletet érelt meg. Főlöszleg erről bővebben szólnom, ha megjegyzem, hogy Margit mar abban a korban volt, mikor az ünnepelet fiatal leány megunja a bal királynő jogarat és a gazdasszony jogarat jelképező főzőkanál után ahitozik. Es rövid ismeretség után máris úgy latszott, mintha Forgács úr némi fogékonyt mutatna Margit kisasszony ötlete iránt. Annyi bizonyos volt, hogy szivesen időzött a szép leány társaságában, a kinek szeretetreméltó idegessége, sziporkázó és helylyel-közöl csipős ötletessége lathatolag nagyon mulattatta.

A kis társaság harmadik tagja Csilla lett. Ezt Margit rendezte el így, mert közös sétáikon és rövid kirándulásaikon női kísérőre volt szüksége, Csillánál túrelmesebb és foláldozóbb gardemotot pedig keresve sem találhatott volna. Aztán — mi tagadás benne? — a fénynek arnyékra van szüksége, Margit sziporkázó elmésége pedig soha sem érvényesült jobban, mint Csilla egygyu jámborságával szemben.

A folytonos együttlétnék aztán váratlan következménye lett: Csilla halalosán — nem! elég lesz, ha így mondom: Csilla fulig beleszeretett Forgácsba. Megszerette jószágos, meleg szívének egész hevével, az első szerelem odaadó ösztönével, megszerette akaratlanul reménytelenül, megszerette, mert meg kellett szeretnie, mert nő volt, még pedig igazi nő. Így tudom, hogy a szerelemhez nem is kell sok ész . . .

Mondtam, hogy ez a szerelem kezdettől fogva reménytelen volt. Nem remélt semmit

NAPI HIREK.

Ottó főherceg és a magyar nyelv. Ottó főherceg, kit a közvélemény a magyar trón örökösének tekint, most bucsuzott el Soprontól, hol két éven át tartózkodott. Vasárnap délben bucsulakomát adott saját lakásán, melyre a polgári hatóságok fejei is hivatalosak voltak. A főherceg ez alkalommal hangsúlyozta, hogy Bécsbe magával viszi Széchenyi Viktor grófit kívül állandóan magyar nyelven fog társalogni, hogy így a különben nehéz nyelvet könnyebben elsajátíthassa. A főherceg nagyon megkedvelte Sopront és annak szép vidékét; ígerte is, hogy gyakran lerándul majd Bécsből Sopronba, a katonatiszti löversenyekre. Hétfőn delben hagyta el a főherceg Sopron városát, honnét Bécsbe utazott. Bucsuzásra a déli vasút pályaudvarán a vármegye és város előkelőségei diszmagyarban jelentek meg és a főherceget élénken megéljeneztek. A helyőrség tisztjei egy diszszad élén jelentek meg. A főherceg a jelenvoltakkal kezett fogott és Berg báró szárnysegédével a Bécsbe induló vonatba szállt.

Pálffy Elemér főispán ő méltósága több heti szabadságútra ment és jelenleg Budapesten, a császárfürdőben időzik.

Zmejanovics Gábor ő méltóságának püspökké való szentelése e hó 26-án lesz. Bevonulásának napja ugyan még nincs meghatározva, de a fogadtatás a következő program szerint fog történni. A vasutnál ő méltóságát a polgármester úr fogadja a város nevében és a városi tisztviselők, közséi tanács, a szerb egyház község tagjai és egyéb testületek kísérik a kis szerb templomig, mely előtt diadaliv lesz fölállítva. Itt veszi fel ő méltósága püspöki öltönyt és innen gyalog bevonul kíséretével a nagy templomba és puspoki székházába. Pálffy Elemér főispán úr ő méltósága is jelen lesz a fogadtatásnál. A székházba való bevonulása után a püspök úr fogadni fogja a kulomböző testületeket és egyletek kiküldöttjeit.

Eljegyzés! Thier Albert a serajevo-i kereskedelmi musacum hivatalnok — Thier Ádám polgartársunk fia, eljegyezte magának néhai Gettmann Antal örnagy kedve, és szeretetreméltó leányát Hedviget. — Szívünk mélyéből gratulálunk.

Katonai szemle. A 7. honvédszázalój fölötti szemlet hétfőtől szerdaig Schrammel tabornok úr Besze alezredes úr kíséretében megtekintette városunkat, városkertünket is és a látottak fölötti tetszésének adott kifejezést. — Tegnap előtt Klobucsár dandárparancsnok szemlet tartott a 7 honvedezred fölött. A dandárparancsnok úr több napig fog tartozkodni városunkban és Garai szalójában lakik.

Csilla, de talán nem is akart semmit. Csak a közelében akart lenni, látni akarta és titokban imádni őt, a ki nagy tudosságával felsőbb lényként imponált neki, a ki férfias nyugalmával, határozott és mégis gyöngéd modorával és előkelő egyszerűségével szinte hipnotizáló hatást gyakorolt rá.

Feltékenyen őrizte a titkát, életének első titkát, de Csilla nem lett volna „Csilla az ostoba”, ha Margit előtt a képzelhető legrovidebb idő alatt el nem arulja magát. A folfedés, hogy Csilla a titkába szerelmes, ellenállhatatlan komikummal hatott Margitra és száz többé-kevésbé elmés, de mindig nagyon csipős megjegyzésre nyújtott neki alkalmat. Akkoriban történt az a hihetetlen dolog, hogy Csilla, a ki pedig annak előtte oly egészséges álommal dicsekedhetett, hogy reggel az édes anyja karhatalommal tudta csak fölkelteni, — Csilla, mondom, konyezve virrastott át egy éjszakát. Annyi ravasz kacérság azonban nem volt benne, hogy kerulte volna a Forgács társaságát. Nem, ő azután ott volt mindig az oldalán, szomorú arccsal, örökké zavartan, alázasatosan, mint a kolduló gyermek és mégis kimondhatatlanul boldogan, hogy ott lehet.

*

Különös dolog történt! A fiatalok hárman az erdőben sétáltak, vidáman fecsegték. Azaz hogy Margit fecsegett, a másik kettő meg hallgatta. Husz lépésnyire tőlük két psaszt siheder egy ökölyi fiúcskát folmászott a fara, a madárfeszek után. Ugy mondták, hogy a kicsike könnyebb, mint ő, a kit elbirja a fiatal ág. Az ág azonban nem bírta el a fiúcskát, hanem letört alatta, a két nagyobbik pedig a szerencsétlenség láttára elfudott azerdőbe.

Csilla és Forgács a földön fekvő fiúhoz futottak, a megszeppent Margit is követte őket. A gyerek kőbe ütötte a homlokát, a fején jó-

Rohács János ujonnan kinevezett városi levéltáros városunkba érkezett és elfoglalta hivatalát.

A helybéli dalárda e hó 23-án hangversenyt tartott következő programmal: 1. Dalárinduló, férfinégyeskarra szerző Simay L. 2. Ábránd, férfinégyes Kücentől. 3. A zsidónő opera sopran ariája, éneklő Gettmann M. k. a. 4. Vadászdal, férfikar Braun Ödöntől. 5. Tavaszi dal Mendelssohn, éneklő Weidt Louisa k. a. 6. Férfikar zongorakísérettel Haft Norberttől. A dalestély kiünöben sikerült, a közönség a műelvezet után reggelig tánczolt. Örömmel üdvözlük a program magyar színt.

A magyar kir. kereskedelemügyi miniszter úr értesíti a temesvári kereskedelmi kamarát, hogy a nagybecskereki szonyeggyár, mely e szakmában az egész országban egyedül áll, azon szerencsés helyzetben van, hogy szymrői és szerb szövétü szonyegeivel a külföld hasonló gyáraival versenyezhetvén, barmely nagyszabású megrendelésnek megfelelehet. A temesvári kereskedelmi és iparkamara azért folkéri a kamarakerület érdekelt köreit, hogy ebbeli szonyegleteiket ezentúl a nagybecskereki szonyeggyárnál fedezzék és ezáltal is járuljanak hozzá a hazai ipar fejlődéséhez.

A szerb kormány Simics bécsi követet több kiváló szakférfiával Budapestre küldi az ezredéves kiállítás tanulmányozására.

Seibert T. úr lovagló iskolája. Kinek ne telnék öröme szép lovakban, a lovak idomításában, szép fogatokban mindentűt, de különösen hazánkban, a huszárok hazájában. Azért már rég föltettem magamban, hogy megnézem Seibert T. úr lovagló iskoláját a hol hallomás szerint ilyeneket látni lehet. Kísétáltam tehát nagyobb társasággal a kies helyen, szép kert közepén fekvő telepre a hol a házigazda magyaros szivességgel fogadott és legnagyobb előzékenységgel kalauzolt bennünket. Először is az istállókat tekintettük meg, melyek tisztaságukkal és elegáns berendezésükkel megleptek bennünket. Ott álltak szép sorban és tekintélyes számban a gyönyörű pej-szürke és sárga lovak oly szépek, oly jó karban tartva, hogy bámulatunknak adtunk kifejezést, igazán fényes szőrű gulya. Hát még a csinnal és gazdagon berendezett szerszámterem igazán meg lepett bennünket, találató ott a legnagyobb gazdag választékban minden, mire csak úrlovasnak szüksége van vagy szép fogatok összeállítására szükséges. A házi gazda azután sorra bemutatta lovait a trabb és galopp minden változataiban, gátugrásban, a legnagyobb galoppban villámgyorsan megállította lovát, mintha az le lett volna ezövekelve és hangos tetszésünknek adtunk kifejezést a különben

kora seb látszott, a mely, ha nem volt is veszedelmes, mégis bőven ontotta a piros vér.

— Meennyi bajt okoznak az ilyen vásott gyerekek! mondta Margit.

Csilla, a kinek arcza hófehérré vált az ijedtségtől, megelőzte Forgácsot és karjára kapta a gyereket.

— Vigyük a forráshoz, — mondta a titkár — ott megmoshatjuk a sebet . . .

A hideg vízzel elállítottak valahogyan a vérzést; Csilla aztan ügyes kotést csinált a gyerek homlokára, a vékony kis keszkenőjén azonban csakhamar atszikadt a vér.

— Margit, ad ide kendődöt . . .

— A csipkekendőmet? Azt nem adhatom.

Forgácsnál volt még egy kendő, azt odaadta.

— A faluba való gyerek, — mondta Csilla, — haza viszzük . . .

— Tiz percnyi ut volt ódaig. Forgács akarta vinni a gyereket, de Csilla nem adta oda neki.

— Hagyja nálam! férfi nem ért az ilyenhez . . .

Gyors, de óvatos léptekkel haladt az erdei ösvényen. Tényleg ügyesen dajkálta, édes éneklő hangon csititgatta a szepegő porontyot.

— Légy csendes, kis madaram, mindjárt otthon leszünk anyanál . . . Kapsz kalácsot, de előbb ráfúvok a buksi fejedre és mar nem fáj a koppanas . . . Ráfújtam — ugy-e mar nem fáj?

Addig beszélt neki, míg a gyerek végre maga is elhitte, hogy már nem fáj és abba is hagyta a sirást.

Az ut felén egy erdőkerülövel találkoztak, és Margit, a ki már kissé belefáradt a gyaloglásba, azt az indítványt tette, hogy bízzák rá a gyereket az oregre. O majd haza viszi.

— Menjetek vissza ketten, mondta Csilla és várjatok meg a forrásnál. Fél óra mulva

is híres lovasnak ismert házigazda ügyessége föltűt Magunk is kedvet kaptunk a lovaglásra, meg is próbáltuk különbözö szerencsével, de nagyobb baj nélkül, ennek elejét vette ügyes házi gazdánk. Hát még a szép fogatok! Láttuk és általános föltűnést keltett Seibert úr fogata, melyet a főispán úr bevonulása alkalmával összeállított, azóta is többször gyönyörködtünk szép elegáns fogataiban, tudjuk, hogy a milleniumi banderium összeállítása alkalmával is mily érdemeket szerzett magának és azért csak melegen ajánlhatjuk mindenkinek, kinek e szép sport terén valamire szüksege van vagy a ki a lovaglást gyorsan és ügyesen akarja megtanulni. Mi pedig a telepén töltött kellemes és élvezetes óráért köszönetet mondunk neki.

K. L.

Ünnep a kiállításban. Impozáns ünnep volt e héten a kiállításban. A főváros közönségének részvétele tette impozánssá, mert az a nyelvűgő, mozgó emberár — lehetnek 50-60.000-en — bizonyára nagy hatással volt mindenkire. De nagy hatással különben a fényes kivilágítás és a nalez katonai zenekar által szolgáltatott hangverseny is. Ezer és ezer sokszinű lampion, villamos láng és gyertyafény tette tündériessé a kiállítási területet s különösen a tő körül volt pompás a kivilágítás. Többnyire magyar dallamokat játszottak, a mi csak fokozta még a közönségnek lelkes hangulatát. Tizenegy óraker takaródó volt. Egy zenekar bejárta az egész területet s felváltva játszotta a szép indulókat. Közönség még jóval éjfélt után is sok volt a kiállítás területén.

Hajmeresztő, égbekiallító vandalizmus. Sajnálatlaltt láttuk, hogy a város az erdőt teljesen kiirtotta, de tovább folyik a vandalizmus. A közönség fájdalmas, vérző szívvél, de megbotránkozással látja, hogy most mar utca hosszat a szép, egészséges, nagy fákat, melyek a perzselő, szinte elviselhetetlen hőségben kis enyhet nyújtottak és a város szépségét, de egészségét is nagyban emelték, mint kivagják az asphal-tirozas czimén. Ugy látszik, a város pályázik a budaiak dicsőségére, kik a Mátyastemplom stilszerű tornyat óralapokkal eléktelemtették, csak hogy a budaiak belátták a hibát és az óralapokat levetették, míg Verseczen a közönség majd tiz évig izzadhat, míg az új fák felnőnek, ha ugyan még felnőnek, persze a közönség egészsége, kényelme egészen közonyos bizonyos körök előtt. A fehérléplomi utra az asphaljtárdán szépen tenyésznek a fák, miért kellett tehát a többi utcákat e di-züktől megfosztani?? Tessenek elhinni, inkább lemond a közönség az asphaljtárdáról semhogy kitegye magát védtelenul az afrikai nap sugarainak. Világváros ugy sem lesz Versecz soha! Quosque tandem . . .!

magam is ott leszek. Látni akarom azt az aszszonyt, a ki az ökölnyi porontyát az erdőben futkároztatja, mint a farkaskolykót.

Később azon mesterkedett, hogy megnevettesse a fiut. Valami bolondos gyerekhistoriat mesélt neki utközben, a mely meglepő fordulattal: a kis hallgató kövérke tenyerének megcsiklandozásával végződött . . . Ha a kenyérmezei utközetről és ilyenekről volt szó, akkor ostoba volt a szegény Csilla, de a gyerekekkel, a kit a karjan vitt, csudálatos okosság-gal tudott őanni.

Forgács, a ki nyomon követte, figyelmesen nézte a leányt. Egy festmény jutott eszébe, mely a kis faun-porontyot dédelgető fiatal nimfát ábrázolja. A kis paraszt tényleg pufókarszu és bolyhos volt, mint egy kis faun, a leány pedig délczeg, kecses és bajos, mint az erdei nimfa. Aztan a saját kis fiara gondolt Forgács ur, majd Margitra, a ki a csipkekendőjét sajnálta.

*

A rákövetkező télen nagy meglepetés érte Margitot. Csilla barátnöje levélben értesítette, hogy a titkár, a ki ujabban gyakran fordult meg a házuknál, megkérte a kezét. A levél Csilla tökéletes boldogságaról és némiképen fogyatékos autográfijáról tanuskodott.

— De hiszen az képtelenség! kiálltotta Margit, — Forgács szereti Csillát, az ostoba Csillát?!

Nem tudta megérteni a dolgot. Egyébként Csilla sem értette a dolgot egészen, de — ezt közbevetőleg mondom — szokása szerint nem is torte fejét a problema megoldásán.

A titkár pedig ilyenféleképpen okoskodott: — A mi ész kell a háztartásunkba, az majd csak kerül az én konyhából is . . . Minde-nek előtt anyat akarok a gyermekemnek . . .

Herczeg Ferencz.

A délvidék szini szövetezet új direktora Peterdy Sándor e napokban írta alá a szerződést, mely részére Nagy-Becskerek, Pancsova, Lugos és Versecz városokban a téli szezon a szokott szubventióval biztosttja. Peterdy társulata legutóbb Nagy-Szent-Miklóson tartott egy hónapig előadásokat és a közönség teljes meglegedését érdemelte ki. Vasárnap fejezte be Nagy-Szent-Miklóson Újházi Ede, a nemzeti színház kittünö művésze négy este-re terjedt vendégjátékát. Föllépett Constantin Abbében. Az országgyűlési szállás-ban. A Pont-Biquet családban és a Budapesten czimű vigjáték-ban nagy hatással és nagy közönség előtt.

Egy pohárköszöntő. A munkácsi ünnepélyek alkalmával Cronenbold cs. és k. altábornagy a következő szép és hazankra figyelemreméltó pohárköszöntőt mondta: Mindenekelőtt sajnálatát fejezi ki, hogy még nem bírja a magyar nyelvet, bár iparkodik azt megtanulni, de még sem vitte annyira, hogy magyar felköszöntőt mondhasson, mivel azonban — ugymond — oly szivélyes körben vagyok, hogy szivem telve, érzelmekkel, a kinek pedig a szive tele, megnyilik az ajka: örömemet fejezem ki — folytatá németül — hogy nekem jutott a szerencse, hogy a közös hadsereget képviseljem e hazafias ünnepélynél. Rólunk rendesen azt tartják, hogy: „ubi bene, ibi patria“. Hát ez a mondás nagyon ráillik Magyarországra, mert itt mi magunkat igen jól érezzük és azért ezen országot tartjuk hazánkknak. Higgyék el nekem uraim és ezt az egész hadsereg nevében mondhatom, hogy a legnagyobb jóindulattal kísérik a magyar nemzet törekvéseit és örömrükre szolgát tapasztalni, mennyire haladt e nemzet és mint foglalja el helyét a művelt nemzetek sorában. Leikemből köszönöm azt a szivélyes fogadtatást, melyet mindnyajunk részéről tapasztaltam és azt a barátságos jóindulatot, melyet a hadsereg iránt táplálnak. E hazafias napon én méltóbban nem fejezhetem be beszédemet, mint hogy leikemből kiáltom, hogy (magyarul) Éljen a magyar! — Hosszas, zajos éljenzés, tüntető és igazán lelkes tapsvihar mellett a társaság minden része oda-lépett az altábornagyhoz, hogy szivből, melegen üdvözölje e szép beszédjeért.

Páris és a mi szerbjeink. Tudvalevő dolog, hogy a Párisban lakó szláv diákok elég gyéren látogatott, siralmas kimenetelű tiltakozó meetinget tartottak ezredévi ünnepélyünk ellen, ott elpanaszolták elnyomtasukat, melyről senki sem tud, mert hisz látjuk, hogy egészen jól érzik magunkat szép hazánkban, szépen megvagynosodnak, szabadon élvezik autonomiájukat, de rögeszméjük, hogy el vannak nyomva Oda hazánk ez elnyomottjai különbözö vidékről üdvözölsürgönyöket küldtek, a „Magyarország“ czimű lap sorbanközli azokat és köztük találjuk a verseczi szerbekét is. Jó ezt tudni és erről meg nem feledkezni!!!

Találtak egy pénztárczát pénztartalommal, továbbá egy gyűrűvel és egy régi 5 krajczáros-sal. — Tulajdonosa a rendőrségnek átveheti.

Irodalom.

Az ezredéves kiállításra a következő hetekben, hónapokban még minden vidéki hölgy felrándul Budapestre, hogy élvezze az ezer év dicsőségét. Ez utra fel kell szerelni a ruhatárat és nagy gondot ad a divat kérdése, mert elmúltak az idők, mikor a vidéki hölgyek falusias öltözeteikben jelenhettek meg a főváros utcáin. A mai társadalom megkivánja, hogy a vidéki hölgyek is kifogástalan öltözetekben forogjanak a kiállítás területén és chik-es ruháik semmivel se maradjanak hátra a fővárosi hölgyek köntöse mellett. Ellenkezözö izléses és elegáns öltözeteikkel kell hogy felköltsék a fővárosi hölgyek figyelmét is. S milyen könnyen tájékozhatják magukat a vidéken lakó hölgyek is a „legujabb“ és „legjobb“ felől, mit a divat utat és szépet naponta felkarol, ha „Az évszak“ elegáns és szép divatmintái után készítik vagy készítették ruháikat. Nincs titka a divatos, jó-izlésű, olcsó és czélszerű öltözökösdi kérdésnek, melyet „Az évszak“ czélirányosan meg nem oldana. Azért, mint legjobb tanácsot csak azt ajánlhatjuk, rendeljék meg maguknak a legolcsobb, legszebb és a legujabb divatot mindig leg-elsőnek közlő divatlapot: „Az évszak“-ot, mely a női divaton kívül felkarolja a fehérenemű (pattyolat) és gyermekdivatot is. Megrendeléseket a lapra elfogadt a kiadóhivatal, Budapest, VI., Király-utca 110., minden fővárosi és vidéki konvaleszkedés, továbbá minden földben postahivatal. Ára egész évre 4 frt, negyed évre 1 frt. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra szivesen küld.

Nyilttér.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Hennebergselyem 35 krtól 14 frt. 65 krig méterenként** sima, csikos, koczkázott, mintázott damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t.) a megrendelt áru **postaber és vámmentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svajczba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösné forrás,
kitűnő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.
Verseczen minden fűszerkereskedésben kapható.

Első rangu látványosság!

Először

Verseczena Ferencz-József-téren.

Plastikai Panopticum

5 részletben, egyetlen a maga nemében, össze nem tévesztendő hasonló látványosságokkal.

Nagy történeti-mechanikai

Muzeum

Életnagyságú mozgatható viaszbábúk melyek hasonló helyzetűekkel, pompás ruházattal és bámulatos mechanikájukkal nagy feltűnést fognak keltetni.

A 150 alak között különösen kiemelendők:

Kristus keresztrefeszítésének nagy csoportja

Munkácsy Mihály festménye után 9 művészileg kidolgozott alak mechanikával, egyetlen a maga nemében.

A szép Melusina

hableány, félig hal, félig asszony.

Belisor

a híres görög hadvezér szép leányával mint koldus.

A szép tättovált Irene

akadémiai díjat nyert alak 400 tättoválással testén a művészet és mechanika remeke.

Egy gyönyörű Amorettsoport

különösen érdekelni fogja a hölgyeket.

Almée, az egyptomi csodaleány.

Judith, Holofernes fejével.

XIII. Leo pápa ő Szentsége.

arany trónról áldást osztogatva.

A népfajok sorozata mind az 5 világrészből

sok más híres személyiség, köztük

a felséges uralkodó család tagjai.

II. sorozat:

Kossuth Lajos a ravatalon

életnagyságú, élethű kivitelben, frappáns hasonlóságban.

A rendkívül érdekes párizsi nevető kabinet

a hol minden látogatónak nevetnie kell.

E kiállítást családok is bátran látogathatják.

Belépti díj felnőttek számára **20 kr.** 10 éves aluli gyermekek és katonaság a káplárig **10 kr.**

Nyitva áll naponként reggeli 8 órától esti 10 óráig fényes világitással.

E muzeum csak mesterművekből áll, melyek a legnagyobb kiállításokban díjat nyertek és minden látogató kielégítve fogja elhagyni e kiállítást. Minél számosabb látogatásért eseez.

Az igazgatóság.

254 szám — 1896. Eln.

Hirdetmény.

A verseczi kir. járásbíró és fogház helyiségeinek fűtéséhez 1896. Október 15-től 1897. április hó 15-ig terjedő időtartamban szükséges 1337 km elsőminőségű cser és bukkának biztosítására 1896. Augusztus hó 13-án délelőtt 10 órakor a kir. járásbíró vezetőjének hivatalos helyiségében versenytárgyalás fog tartatni.

A tüzelőanyag $\frac{1}{3}$ része 1896. Október hó 1-ső, $\frac{2}{3}$ része pedig 1897. Január hó 1-ső napjáig lesz szállítandó.

A kitűzött határidőig 100 frt. bánatpénzzel felszerelt írásbeli ajánlatok is benyújthatók. A részletes feltételek a verseczi kir. járásbírósnál (4 ajtó szám alatt) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Versecz, 1896. Julius hó 20-án.

Paulovics István,
kir. járásbíró.

2529. szám — 1896.

Hirdetmény.

Az 1883 évi XLIV. t.-cz. 36. §-ra vonatkozóan közhírré tétetik ezen városi adóhivatal részéről, hogy 1896. évi adóelőírás immár teljesen befejeztetett.

Felhívatnak ennéljogva az összes adófizetők az iránt hogy adótartozásuknak adokönyvcskéikben leendő előírása végett a városi adóhivatalnál folyó évi Augusztus hó 15-éig különbeni törvényes következmények terhe alatt jelentkezzenek.

Városi adóhivatal Verseczen, 1896. évi július hó 23-an.

Bodry,

tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

5111. sz. — 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verseczi kir. járásbírósnak 1896. évi 4080. számú végzésével a verseczi takarékpénztár és csatlakozó Bruszt J. és Pia czég felperes részére Einhorn G. J. alperes ellen 81 frt. és 50 kr. és 246 frt. s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán nevezett alperesektől lefoglalt s 498 frt. 10 krra becsült ingóságokra a verseczi kir. járásbírósnak 1896. évi 7316. számú kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén, vagyis Verseczen alperesek lakásán leendő megtartására határidőül 1896. évi július hó 30 ik napjának délutáni 3 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt szobabutorzat és házi felszerelvények, s egyéb különféle ingóságok az 1881: 60. t.-cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alol is el fognak adatni.

Felhívatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881: 60. törvény-czikk 111. §a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni e ne mulasztászák.

Kelt Verseczen 1896. évi július hó 17-ik napján.

Nessel J.,

kir. bír. végrehajtó.

2924 szám. — tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Oszoits Ivánnak — Stefanovits Demeter elleni végrehajtási ügyében 123 frt. 12 kr. tőke, ennek 1894. évi szeptember hó 24-től járó 6% kamata, 56 frt. 97 kr. eddigi úgy jelenleg 6 frtban megállapított költségek behajtása végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Vlakovecz község 402 sz. tkjvben irt Karagya Martin, Karagya Katalin, Stefanovits Demeter, kk. Gyugya Paula, Juon és Rosina tulajdonjaul felvett A I (211—212) a hr. sz. 105. össz. ház és házhelyéből végrehajtást szenvedtetett illető részére az 1881: LX. t.-cz. 156 §-ának alkalmazása mellett 416 frtban, továbbá a vlawkoveezi 361 sz. tkjvben A I 841, 1034, 1167, 1700, 1769, 1897, 2182 és 2299 hr. sz. szántókból Stefanovits Demeter tulajdonjaul felvett $\frac{2}{3}$ rész 223 frtban megállapított kikiáltási árban 1896. évi Augusztus hó 25-ik napján d. e. 9 órakor Vlawkoveezen a községi előljárosági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni úgy mint:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérertet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlanra nézve az utólag beadott ajánlat az ajántevőre feltétlenül kötelező.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 41 frt. 60 kr. és 22 frt. 30 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881: November hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. törvény-czikk 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történet előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíró telekkönyvi irodájában és a község előljároságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi Junius hó 1-ik napján.

Kir. jbróság mint tkvi hatóság.

3810. szám — 1896.

Hirdetmény.

A nyári meleg idő bekövetkeztével közegészségügy érdekében következők rendeltetnek:

1. Nyilvános épületekben nevezetesen: vendéglők, kocsmák, kávéházak stb. az udvarok, istállók s más helyiségek tisztán tartására legnagyobb gond fordítandó, az árnyékszékék és pöczegődrök naponként fertőztelenítendő, a trágya pedig hetenkint legalább egyszer kihordandó.

2. Maganlakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott levő árnyékszékék és pöczegődrök tartalma hetenkint legalább kétszer fertőztelenítendő.

3. A hizlaldák tulajdonosai kotelesek, telepeiket naponként fertőzteleníteni s a hulladékot és trágyát naponként eltávolítani.

4. A haztulajdonosok kotelesek, a hazaik előtti vízfolyócskakat piszkos bűzös víztől tisztán tartani.

A fenti intézkedések szigorú foganatosítása hatóságai közegek által ellenőrztetni és a mulasztok az 1876. évi XVII. t.-cz. 7. § a alapján 300 frttig terjedő penzbírsággal büntettetni fognak.

Versecz város rendörkapitánysága, 1896. évi július hó 16-an.

Bodó,
rendörkapitány.

Mayering Emma Verseczen,

fenálló nyilvánossági joggal ellátott és benlakással összekötött

leánynevelő- és tanintézetében

a bejelentések az 1896 7-iki tanévre a szünidőn át bármely napon eszközölhetők. Az intézet a

Zoffmann-féle ház, városháztér, első és második emeletén

van elhelyezve és 4 elemi s 4 polgári osztálylyal bír. Tanév kezdete szeptember 1-től.

Bővebb felvilágosítást készséggel ad

az intézet igazgató-tulajdona.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.